

Град
Чачак

ГРАД ЧАЧАК БАЦИМА ГЕНЕРАЦИЈЕ ЧЕСТИТА ПОСТИГНУТЕ УСПЕХЕ У ДОСАДАШЊЕМ ШКОЛОВАЊУ

ПРЕДСТАВЉАМО НАЈУСПЕШНИЈЕ ОСНОВЦЕ И СРЕДЊОШКОЛЦЕ - ОНИ СУ БРЕНД ЧАЧКА

АНДРЕА НИШАВИЋ, ЋАК ГЕНЕРАЦИЈЕ ОШ „ПРЕЉИНА“

ПОРОДИЦА ЈЕ ТЕМЕЉ СВАКОГ УСПЕХА

Андреа Нишавић, ћак генерације Основне школе “Прељина”, рођена је на Бадњи дан, 6. јануара 2005. године, у Горњем Милановцу, родном граду њене мајке. Живи у Прељини, са родитељима и старијом сестром Мином, која ће од септембра ове године бити матурант горњомилановачке Гимназије „Таковски устанак“. Понети ласкаву титулу ученика генерације изузетна је част и привилегија, али то подразумева и огромну одговорност, истиче за „Чачански глас“ Андреа, која је, очигледно, много рано схватила да су дисциплина, марљиви рад и посвећеност учењу најбоља формула успеха на путу стицања жељеног образовања и одговарајућих професионалних квалификација.

- Бити најбољи међу најбољима значи имати одговорност, првенствено према себи, да не поклекнете током даљег школовања, затим према породици, која вам је увек у животу највећи ослонац, и на крају према наставницима, који су вас подржавали у сваком смислу. Ако желите да будете успешни на било ком пољу, потребно је много труда, стрпљења, али и добре организације, како бисте и поред школских обавеза имали довољно времена и за неке друге ствари које вас испуњавају.

Андреина највећа

љубав, још од петог разреда, била је географија. У седмом и осмом разреду бележила је сјајне резултате на општинским и окружним такмичењима из географије. Ипак, како наводи, за њу су већи изазов представљала такмичења у организацији Регионалног центра за таленте, јер се на њима, осим тестирања знања, захтева и писање, као и одбрана истраживачког рада:

- У седмом разреду сам

на такмичењу, које је организовао Регионални центар за таленте, и на окружном и на републичком нивоу заузела треће место, а прву награду сам освојила на републичком такмичењу за истраживачки рад.

мена. Међутим, онда када постигнете успех на такмичењу, постаје вам јасно да су се труд и рад исплатили и да је знање најбољи капитал, који вам може осигурати боље сутра. Велику захвалност за све што сам

постигла дугујем разредном старешини Дарку Василићу,

■ РЕДОВАН РАД И ПОСВЕЋЕНОСТ УЧЕЊУ УВЕК ДАЈУ ДОБРЕ РЕЗУЛТАТЕ

У осмом разреду сам била друга и на окружном и на републичком такмичењу, али ми је мој истраживачки рад поново донео прво место на републичкој смотри, што ме је посебно обрадовало. Поред географије, увек ми је била занимљива и биологија, тако да сам на такмичењима у овој области такође забележила добре резултате. Припреме за такмичења су увек биле врло напорне, јер су обухватале истраживања, прикупљање занимљивих информација, уопштено узев проширивање знања, што је захтевало додатне напоре и жртвовање доброг дела слободног вре-

који је имао безграничну љубав, стрпљење и разумевање за све наше ћачке дилеме и несташлуке. Највише сам се зближила са наставницом географије Слађаном Луковић, јер смо због такмичења пуно времена проводиле заједно. Мој успех је у истој мери, ако не и више, и њен. Наравно, сви моји наставници су дали велики допринос резултатима које сам остварила. Без њих, сваки мој труд би био узалудан! Од њих сам добила добру основу и то ми је олакшало учење.

Иако је школу од самог старта схватила врло озбиљно, Андреа је, захваљујући доброј организацији и способности да брзо усваја ново градиво, успевала да део свог времена посвети књизи, спорту, манекенству – једном речју њеним великим љубавима, које су јој увек, без изузетка, давале додатну снагу у достизању постављених циљева, међу којима је, како истиче, на првом месту било стицање знања.

- Скоро десет година сам успешно тренирала карате. Носилац сам браон појаса. На моју велику жалост, због обима обавеза у школи, прошле године сам морала да престанем активно да се бавим овим спортом. Надам се да ћу му се једног дана вратити, јер сам на корак до црног појаса. Бавим се и манекенством, рекреативно. Волим да путујем, а, захваљујући Удружењу манекена, сваке

Андреа Нишавић, са наставницом географије Слађаном Луковић, на додели награда Регионалног центра за таленте

године откријем мали део света. Уз све набројано, обожавам природу и животиње. Имам два пса и пет мачака. У мом дворишту се увек нађе места за напуштене кућне љубимце. На срећу, цела породица воли животиње. Кад имам времена, волим да читам. „Мали принц“ је књига коју бих препоручила свима, у сваком тренутку, јер говори о љубави, животу и лепоти пријатељства. Говорим енглески и француски језик. Прилично добро се сналазим на рачунару. Данас се рад на рачунару сматра елементарном писменошћу и веома је важно да млади људи овладају знањима из области информационих технологија. Познавање страних језика и рада на рачунару је у данашњим временима битан услов за сваки бољи посао – мудро закључује наша саговорница.

Ученица генерације ОШ у Прељини је уписала општи смер у горњомилановачкој Гимназији „Таковски устанак“. За сада чврсто верује да ће, након средњошколског образовања, уписати ветерину. Иако је овог лета много размишљала о избору будућег позива, део својих мисли посветила је и утисцима из основне школе. Како каже, много ће јој недостајати другарице и другови, са којима је делила мале и велике радости:

- У основној школи смо порасли и sazрелили. Дружили смо се, волели се, свађали, мирили, али и стекли

много дивних успомена којих ћемо се много пута у животу присетити. Жао ми је што се растајем са друговима и другарицама, са којима сам провела осам лепих година, али се и радујем новим пријатељствима.

Андреа поручује онима који су још увек у основној школи да је веома важно да што раније у животу учврсте систем вредности који ће поштовати, у складу са својим васпитањем, жељама и амбицијама, а када то једном учине – битно је да себи поставе краткорочне и дугорочне циљеве:

- Онда кад имате зацртане циљеве пред собом, морате бити истрајни у њиховом остваривању, јер то нико други неће урадити уместо вас. И увек будите отвореног срца, јер, као што каже мој омиљени јунак Мали Принц: “Човек само срцем добро види. Суштина се очима не да сагледати.”

Како истиче Андреа, љубав и разумевање, које вам пружају чланови породице су одскочна даска и почетак сваког успеха. Радне навике се стварају у породици, а успех је највећим делом резултат рада и велике посвећености, као и спремности на одрицања. Осим тога, ова новопечена гимназијалка поручује младима да и овде у Србији могу бити остварени и успешни, под условом да не одустају олако од својих снова.

В. Стейановић

Породица Нишавић на излету, “Српски Холивуд” на Руднику

РЕЧ РОДИТЕЉА

Биљана Нишавић, наставник енглеског језика и већ пет година директорка Гимназије „Таковски устанак“ у Горњем Милановцу, не крије радост што је њена ќерка Андреа понела ласкаву титулу ученика генерације, јер се она за то самостално изборила, искључиво на основу резултата рада, а да при томе нико од њених ближњих није никада инсистирао на високим оценама, нити одличном успеху.

- После скоро четврт века проведених у просвети, многих изузетних постигнућа ученика школе у којој радим, морам да кажем да се ништа не мери са поносом и срећом које осетите као родитељ успешне деце. Никада нисмо својој деци постављали високе критеријуме, нити смо очекивали немогуће. Одувек им говоримо да треба да дају свој максимум, да схвате да се људи не деле по образовању ни богатству, већ по томе да ли су добри или лоши, али и да од њих самих највише зависи да ли ће постати интелектуалци или не. А интелектуалцима нас не чини само високо образовање, већ и широка душа и отворено срце. Моја старија ќерка Мина, која је завршила трећи разред гимназије са свим петицама, пре три године је понела титулу ученика генерације ОШ „Прељина“ у Прељини, као и њена сестра Андреа ове године. Заиста изузетна реткост, признаћете, да двоје деце из исте куће добију ово ласкаво признање. Моје задовољство је утолико веће, јер сам, као просветни радник, свесна рада и труда који мора бити уложен да бисте били најбољи међу најбољима. Желим да се захвалим наставницима, који су дали све од себе да подрже и подстакну добру децу. Истовремено морам и да кажем да све почиње у породици, на шта сам изузетно поносна. Моја највећа жеља је да моја деца буду здрава, срећна и вољена, да се пронађу у послу који воле, да се остваре као родитељи, али и да никада не забораве одакле потичу и где је њихова сигурна лука.